

delantal automatisk forhøjes med Klasse-lotteriets. Det er altsaa det faktisk foreliggende, og hvis man vilde følge det socialdemokratiske Mindretal, vilde man i hvert Fald efter min Mening opnaa, at selve Lovforslaget, naar det blev til Lov, blev noget mindre ondartet, end det her tilsigtes.

Brochmann: Jeg vil gerne overfor det ærede Medlem Hr. Mads Larsen gøre opmærksom paa, at der ikke er nogen Inkonsekvens i Socialdemokraternes Stilling. Vi er rigtignok principielle Modstandere af Lotteri, men det viser vi jo ogsaa netop derved, at vi ønsker Gevinstsummen forhøjet, thi jo flere Gevinster Spillerne faar, jo mere de faar tilbage af deres Indskud, i desto højere Grad udviskes netop Lotteriets Karakter af at være Spil. Dette vil jeg gerne anmode det ærede Medlem Hr. Mads Larsen om at tænke paa.

Rode: Det ærede Medlem Hr. Brochmann fremsatte nu en Udtalelse om, hvad der er Spil eller ikke Spil, som det forekommer mig man ikke kan lade staa uimodsagt. Han paastaar, at naar man blot sørger for, at der ikke for en udenforstaaende fremkommer nogen Gevinst ved Spillet, saa er det intet Spil. Men ved at man fordeler hele den Sum, hvorom der spilles, til alle Deltagerne i Spillet, forandrer Spillet ikke i nogen som helst Maade Karakter, tværtimod maa man sige, at naar man forøger Chancen for at faa saa meget som muligt ud af Spillet, er det en Opmuntring til at spille. Derimod at tage saa meget til Staten, at det bliver ufordelagtigt at spille, maa snarere siges at formidske Opfordringen til at spille. Jeg mener derfor, man med fuld Grund kan sige, at der i Socialdemokratiets Standpunkt er en Inkonsekvens, fordi man paa den ene Side opmuntrer Folk til at spille og paa den anden Side vil unddrage dem Lodder at spille paa. Der er dernæst ogsaa en anden Inkonsekvens i det, idet en Forøgelse af Antallet af Klasselotteriets Sedler ganske utvivlsomt vil betyde, at der bliver større Tilgang til Klasselotteriet, hvilket gaar fra andre Lotterier, særlig fra det af Socialdemokratiet bekæmpede Koloniallotteri. Jeg kan altsaa ikke finde samme

Konsekvens i Socialdemokraternes Stilling til dette Lovforslag, som ellers ofte er til Stede.

Ordføreren (N. P. Jensen): Jeg forstaar ikke længere rigtig, hvordan Socialdemokratiet staar til dette lille uskyldige Lovforslag. Det ærede Medlem Hr. Simonsen siger nogle kønne Ord om, at man ikke skal animere Spillelysten. Men det ærede Medlem er jo selv med til at stemme for Loven, naar Ændringerne er vedtagne, stemme for, at Sedlernes Antal forhøjes fra 130 000 til 150 000. Jeg kan da ikke se, at det kan være nogen saa overordentlig stor Forbrydelse, at vi andre siger 30 000 som en Mulighed, der ikke en Gang skal fremtvinges i dette Øjeblik. Ganske særlig bliver det ærede Medlems Stilling ejendommelig, naar han vedblivende vil stemme for de 150 000, altsaa en Forøgelse med 20 000, efter at det i Udvalget er oplyst, at kun de 6 000 af dem skal gaa til Sønderjylland. Det ærede Medlem stemmer altsaa gladelig for, at det ældre Omraade af Danmark, som han udtrykker det, bliver velsignet med 14 000 nye Sedler, oven i Købet med det ærede Medlems Velsignelse, for det ærede Medlem anbefaler jo at stemme for det.

Brochmann: Jeg vil kun overfor det ærede Medlem Hr. Rode anstille den ganske jævne Betragtning, at jo flere Gevinster der findes i et saadant Lotteri, i desto højere Grad udviskes dets Karakter af at være et Spil. I desto højere Grad faar Spillerne en Chance, og naar Spillerne faar en større Chance, saa forringes dog Karakteren af, at det er de rene Tilfældigheder.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af et *Fler-tal* (J. A. Hansen, Jacobsen, N. P. Jensen, Korsgaard, Krohn, Lambæk, Mads Larsen, Reedtz-Thott, Rode og Tange), tiltraadt af *Finansministeren*, (se Tillæg B. Sp. 33.)
vedtoges med 64 Stemmer mod 33.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 1 af *Ud-valget*, tiltraadt af *Finansministeren*,
vedtoges uden Afstemning.